Най-доброто и вѣчно дотогачно средство за да изразяваме вѣтрешнитѣ свѣтове на човѣка — неговитѣ чувства, желания и понятия (понятия) за предметитѣ слу[illegible] ~~[illegible]~~ на душата, които, като се напират въ взаимнологическитѣ и граматическитѣ отношения, образуватъ рѣчта. Съ душитѣ не сами въ състояние ~~да изразятъ~~ не само да изразятъ сами тѣ нашитѣ мисли, понятия за предметитѣ, и чувствата, които тѣ предизвикватъ, но и да отредятъ по-добрѣ времето, причинитѣ и послѣдствията на онѣзи явления, които се извършватъ въ ~~[illegible]~~ насъ.

Каквото средство и да изберемъ за да изразимъ нѣкакъ или нѣкоя душа, ~~[illegible]~~ не ще можем ~~[illegible]~~ да се ~~[illegible]~~ ползуваме отъ него ~~[illegible]~~ тъй, ако не ~~[illegible]~~ да се ~~[illegible]~~ ползуваме отъ него ~~[illegible]~~ тъй, ако не можем ~~[illegible]~~ да се послужимъ съ онѣзи или съ онѣзи материяли за да предадемъ мисли и чувства си. ~~Въ [illegible] [illegible] се казва [illegible] човѣкъ, който [illegible] отъ [illegible] [illegible] материяли за да приложи [illegible] предмети, колкото би [illegible] на [illegible] [illegible] въ [illegible]. А когато ~~[illegible]~~ произведение човѣкъ нѣщо което задоволява горнитѣ материяли на нашитѣ души и на доставя истинно наслада, колкото и хубавата си вѣнчина форма тъй и съ вѣтрешнитѣ съ съдържанието се казва художественото произведение и самъ него вѣтъ творецъ се казва художникъ, вѣщакъ.~~

~~[illegible] [illegible] [illegible] [